

STJUE de 22 d'abril de 2010, assumpte C-486/08

Aplicació de las Directives, drets adquirits respecte de les vacances dels treballadors a temps complet i exclusió de treballadors de durada determinada de la protecció de certes lleis laborals (accés al text de la sentència)

Se sol·licita al TJUE que es pronunciï sobre l'adequació al dret de la Unió Europea d'una normativa nacional que conté tres previsions discutibles. Es tracta d'una **important sentència, en aplicar fins a quatre Directives de política social:**

- Com a qüestió prèvia recorda, en sentit contrari a la part que s'oposa al recurs (*Land del Tirol, entitat territorial d'Àustria*), que **és jurisprudència reiterada que, sempre que les disposicions d'una Directiva resultin ser, des del punt de vista del seu contingut, incondicionals i suficientment precises, els particulars podran invocar-les enfront de l'Estat membre, particularment en la seva condició d'ocupador.** Així succeeix amb la *Directiva 2006/54/CE del Parlament Europeu i del Consell de 5 de juliol de 2006 relativa a l'aplicació del principi d'igualtat d'oportunitats i igualtat de tracte entre homes i dones en assumptes d'ocupació. Aquesta jurisprudència s'ha de traslladar als acords marc sobre treball de durada determinada i treball a temps parcial (Directiva 1999/70/CE del Consell de 28 de juny de 1999, relativa a l'Acord marc de la CES la UNICE i el CEEP sobre el treball de durada determinada i Directiva 97/81/CE del Consell de 15 de desembre de 1997 relativa a l'Acord marc sobre el treball a temps parcial conclòs per la UNICE, el CEEP i la CES).*
- Respecte de la primera qüestió que se li planteja, el Tribunal indica que **és contrària al dret de la UE una disposició nacional segons la qual, en cas de modificació de la jornada de treball d'un empleat, la part de les vacances que encara no s'han gaudit ha d'adaptar-se proporcionalment a la nova jornada de treball, amb la conseqüència que un empleat la jornada de treball del qual es redueixi de jornada completa a jornada a temps parcial veu disminuït el seu dret a vacances anuals retribuïdes adquirit,** sense haver tingut la possibilitat d'exercir-les, durant el temps que va treballar a jornada completa. Tampoc és vàlid que en endavant només pugui gaudir com a empleat a temps parcial d'aquelles vacances amb una retribució reduïda.

Recorda igualment el TJUE que **el dret a vacances és un principi de dret social de la Unió que no pot interpretar-se de manera restrictiva,** d'acord amb la *Directiva 2003/88/CE del Parlament Europeu i del Consell de 4 de novembre de 2003 relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball.*

- Quant a la segona qüestió material, **s'oposa al dret de la UE una norma que exclou del seu àmbit d'aplicació els treballadors que tenen un contracte de treball de durada determinada de sis mesos com a màxim, o que només estan empleats ocasionalment.** L'ocupador aporta raons que no justifiquen la desigualtat de tracte en cap cas, conforme al parer del Tribunal.
- Finalment, **tampoc s'ajusta al dret de la UE una norma segons la qual aquells treballadors que gaudeixin del seu dret al permís parental de dos anys, perdran, a la finalització d'aquest permís, els drets a vacances anuals retribuïdes adquirits durant l'any anterior al naixement del seu fill.**